

Barnebokker for Norge

barnebokker.no

Simbegwire / Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustrert av: Benjamin Mitcheley

Oversatt av: Lena Normen-Younger (sv), Espen

Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (n)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

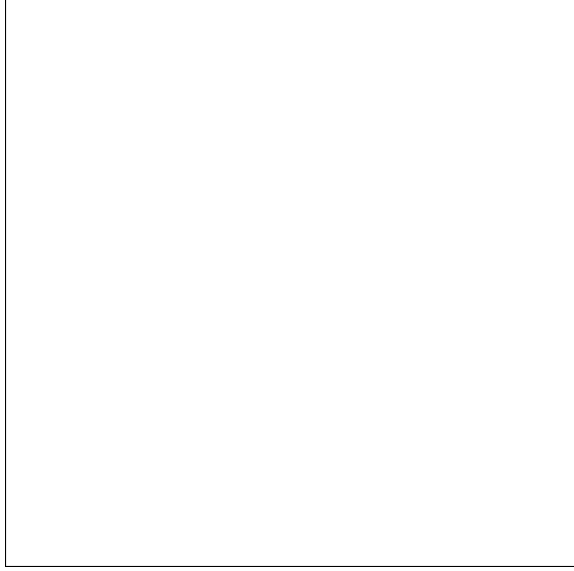
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Nångivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Simbegwire

Simbegwire

 Rukia Nantale

 Benjamin Mitcheley

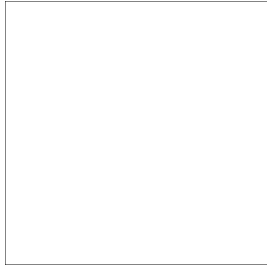
 Lena Normen-Younger

 svensk / nynorsk

|| nivå 5

(uten bilder)

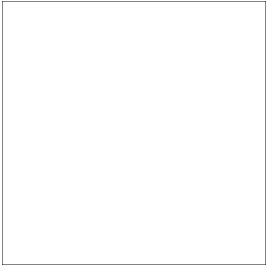

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

...

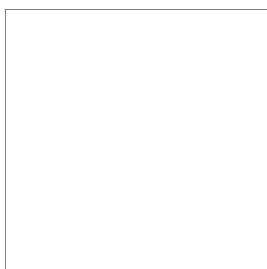
Då Simbegwire si mor døydde, vart ho veldig lei seg. Simbegwire sin far gjorde sitt beste for å ta hand om dotter si. Litt etter litt vart dei lukkelege igjen, utan Simbegwire si mor. Kvar morgon sat dei og snakka om dagen som låg føre dei. Kvar kveld laga dei middag saman. Etter at dei hadde teke oppvasken, hjelpte Simbegwire sin far henne med leksene.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. "Var är du, mitt barn?", ropade han. Simbegwire sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en kvinna i handen. "Jag vill att du ska träffa någon speciell, mitt barn. Det här är Anita", sa han leende.

...

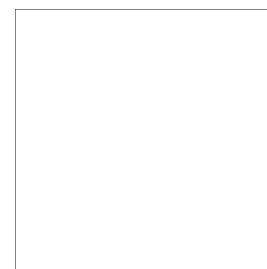
En dag kom Simbegwire sin far hem senare enn vanleg. «Kor er du, jenta mi?» ropte han. Simbegwire sprang til far sin. Ho stoppa opp då ho såg at han heldt ei dame i handa. «Eg vil at du skal møta ei spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita», sa han og smilte.

”Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig”, sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. ”Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma”, sa han.

...

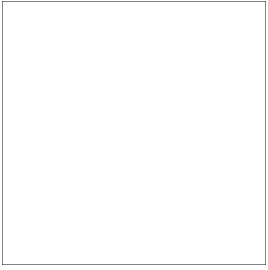
«Hei Simbegwire, far din har fortalt meg mykje om deg», sa Anita. Men ho smilte ikkje og tok ikkje handa til jenta. Simbegwire sin far var glad og begeistra. Han snakka om at dei tre skulle bu saman, og kor godt dei skulle få det. «Jenta mi, eg håpar du vil akseptera Anita som mor di», sa han.

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

...

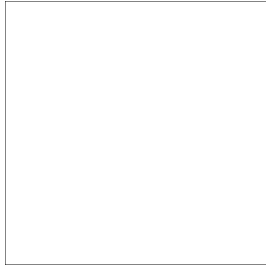
Neste veke bad Anita Simbegwire, saman med fetrane, kusinene og tanta, heim til seg på eit måltid. For ein fest! Anita laga alle yndlingsrettane til Simbegwire, og alle åt til dei vart gode og mette. Deretter leikte borna medan dei vaksne snakka. Simbegwire følte seg glad og modig. Ho bestemte at snart, veldig snart, skulle ho flytta heim og bu med far sin og stemor si.

Simbegwires liv förändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne så många hushållssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda tröst var en färglad filt som hennes mamma hade givit henne. Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

...

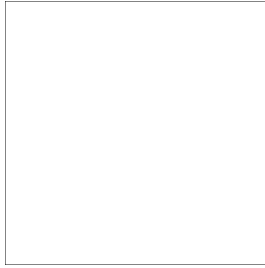
Livet til Simbegwire forandra seg. Ho hadde ikkje lenger tid til å sitja saman med far sin om morgonen. Anita gav henne så mykje husarbeid at ho vart for sliten til å gjera lekse om kvelden. Ho gjekk rett til sengs etter middag. Den einaste trøysta ho hadde var eit fargerikt teppe mor hennar hadde gjeve henne. Det verka ikkje som Simbegwire sin far merka at dotter hans var ulykkeleg.

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwires handen och sa: "Jag är ledsen, illa du, jag gjorde fel", grät hon. "Kan du låta mig försöka igen?" Simbegwire tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

...

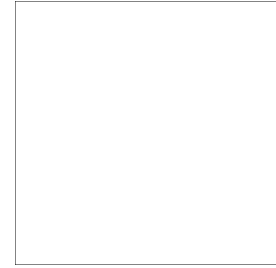
Far hennar vitja henne kvar dag. Etter kvart kom han med Anita. Ho rakk handa til Simbegwire. «Eg er veldig lei meg, vesla, eg tok feil», gret ho. «Vil du la meg prøva igjen?» Simbegwire såg på far sin og den bekymra mina hans. Då gjekk ho bort til Anita og la langsam armene rundt henne.

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sa han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

...

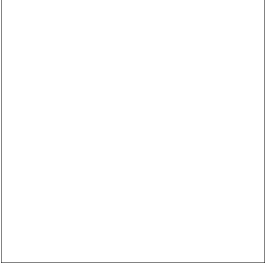
Etter nokre månader fortalde Simbegwire sin far dei at han skulle vera borte eit bel. «Eg må reisa på grunn av jobben min», sa han. «Men eg veit at de kjem til ta vare på kvarandre.» Simbegwire såg trist ut, men faren la ikkje merke til det. Anita sa ikkje noko. Ho var ikkje glad ho heller.

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: "Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

...

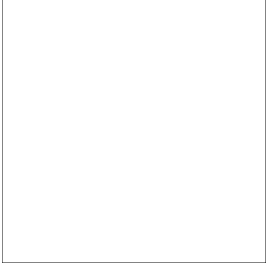
Simbegwire leikte med fetrane og kusunene sine då ho såg far sin på lang avstand. Ho var redd han skulle verta sint, så ho sprang inn i huset og gøymde seg. Men far hennar gjekk til henne og sa: «Simbegwire, du har funne den beste mora i verda. Ei som er glad i deg og forstår deg. Eg er stolt av deg og glad i deg.» Dei vart samde om at Simbegwire skulle verta buande hos tanta si så lenge ho ville.

När Simbegwires pappa kom hem upptäckte han att hennes rum var tomt. "Vad hände, Anita?" frågade han bekymrat. Kvinnan förklarade att Simbegwire hade rymt. "Jag ville att hon skulle respektera mig", sa hon. "Men jag kanske var för sträng." Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs ån. Han fortsatte till systemens by för att se om hon hade sett Simbegwire.

...

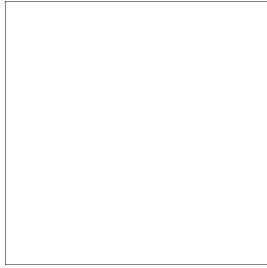
Då Simbegwire sin far kom hem, såg han at rommet hennar var tomt. «Kva har skjedd, Anita?» spurde han bekymra. Kvinna svara at Simbegwire hadde stukke av. «Eg ville at ho skulle respektera meg», sa ho. «Men kanskje eg var for streng.» Simbegwire sin far forlet huset og gjekk i retning av bekken. Han heldt fram til landsbyen til system si for å finna ut om ho hadde sett Simbegwire.

Saker och ting blev värre för Simbegwire. Om hon inte gjorde färdigt sitt hushållsarbete eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mesta av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwire. Varje kväll grät Simbegwire sig till sömns medan hon kramade sin mammas filt.

...

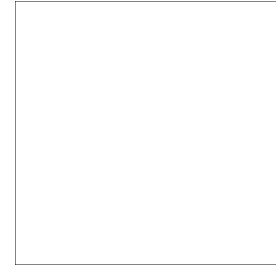
Ting vart berre vondare for Simbegwire. Viss ho ikkje gjorde ferdig husarbeidet, eller klagar, slo Anita henne. Og under middagen åt Anita det meste av maten, slik at Simbegwire berre fekk nokre få restar. Kvar natt gret Simbegwire til ho fall i søvn medan ho klemde rundt teppet frå mor si.

En morgon kom Simbegwire opp sent ur sängen. "Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog opp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

...

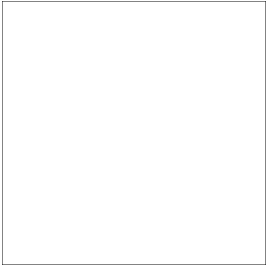
Ein morgon brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. «Din lathans!» ropte Anita. Ho drog Simbegwire ut av senga. Teppet ho var så glad i sat fast på ein spikar og rakna.

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon somnade. Men det var tårar av lettnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

...

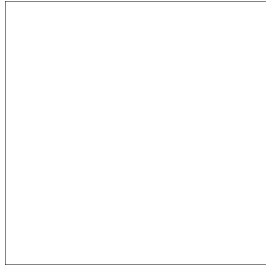
Tanta til Simbegwire tok med seg barnet til sitt eige hus. Ho gav Simbegwire varm mat, og la henne til å sova med teppet til mor si. Den natta gret Simbegwire idet ho sovna. Men det var fordi ho var så letta. Ho visste at tanta hennar ville ta seg av henne.

Simbegwire blev mycket upprörd. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

...

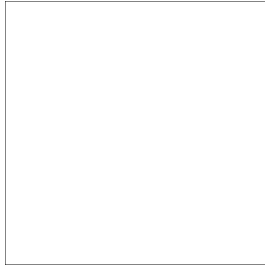
Simbegwire var väldigt oprört. Ho bestemte seg for å rømme. Ho tok bitane frå teppet til mora, pakka litt mat og drog av garde. Ho følgde den same veggen som far hennar hadde teke.

Kvinnan tittade upp i trädet. När hon såg flickan och bitarna av den färgglada filten ropade hon: "Simbegwire, min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att tvätta och hjälpte Simbegwire att klättra ned från trädet. Hennes faster kramade flickan och försökte trösta henne.

...

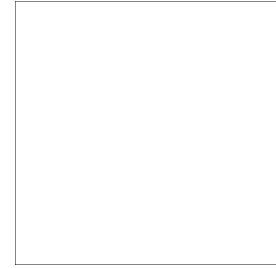
Denne kvinna såg opp i treet. Da ho såg jenta og bitane av det fargerike teppet, ropte ho: «Simbegwire, dottera til bror mini!» Dei andre kvinnene stoppa å vaska og hjelpte Simbegwire med å klatra ned frå treet. Tanta hennar gav den vesle jenta ein klem og prøvde å trøsta henne.

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

...

Då kvelden kom, klatra ho opp i eit høgt tre ved ein bekk og reidde seg ei seng i greinene. Då ho gjekk og la seg, song ho: «Mamma, mamma, mamma, du forlét meg. Du forlét meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikkje glad i meg lenger. Mamma, når kjem du tilbake? Du forlét meg.»

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.

...

Neste morgon song Simbegwire songen igjen. Då kvinnene kom for å vaska kleda sine i bekken, hørde dei den triste songen frå høgt oppe i treet. Dei trudde det berre var vinden som rasla med blada og heldt fram med arbeidet sitt. Men éi av kvinnene hørde veldig nøye på songen.